

פרי במקום פרי

אולי יהיה קצת שקט בבית?

מה יכול לעשות צלם. מהנודעים בצלמי האופנה באירופה, שתמונותיו מקשטות את מיטב עתונייהאופנה בעולם — כשי הודגמנית שלו בורחת לו מתחת לידים? טוב, או לא בדיוק בורחת, אלא מגיעה לצילומים עם רגל שבורה בגבס. כאלה צילומי-אופנה טרם הופיעו בעולם. וכנראה שגם לא יופיעו.

כי הצלם האיטלקי, שהגיע במיוחד ל- ישראל כדי לצלם כאן את חני פרי בסדרת צילומים מיוחדת, לא היה מוכן לקחת את השאנס ולצלם אותה עם גבס. ואז מישהו גילה לו פתאום, שחני פרי אינה הפרי היחיד הגדל בארץ. ישנה למשל גם שרונה פרי! סיפרו לו.

בדק הצלם את הנושא, והסתבר לו ש- הפרי השנייה אינה נופלת מהפרי הראשונה. וזה למרות שכל קירבה בין השתיים היא מקרית בהחלט. הפרי של חנה הוא מהבית, ואילו הפרי של שרונה הוא מ- עמק פרי, במאי הטלוויזיה שנשא את שרונה מארש לאשה.

צילומי-הנסיון של שרונה עלו כל כך יפה, עד שהצלם הציע לה מיד לחזור עמו לאירופה, תוך הבטחה שבזמן קצר הוא הופך אותה לדוגמנית-צילום מבוקשת שם. ההצעה היתה קוסמת, והאמת היא ש- שרונה התלבטה לא מעט.

אבל בסוף היא דחתה את ההצעה. הסיי- בה: היא צריכה להופיע באחד הסרטים שעמק עומד לביים בקרוב.

או אני שואלת אותכם, זה תירוץ זה?

שרונה

בניגוד למקובל אצל אמנים רבים, הרי שבביתו של הסופר הפופולרי הנו- דע יש סדר. יש שעות עבודה קבועות, מנהלים קבועים, סדרים מוסדרים.

סדר, כפי שיוזע כל תלמיד מינהל מתחיל, הוא כלל ראשון להצלחה. ואכן, למסקנה זו בדיוק הגיע גם סופרנו. למשל, אשתו של הסופר הנודע נוהגת לקפוץ לשחייה קלה בבריכה לעי- תים מזומנות, תמיד באותם ימים ב- שבוע, תמיד באותן שעות.

אלא מאי? יום אחד, כשכבר הגיעה ממש לפתח הבריכה, נזכרה האשה כי שכחה משהו חשוב בבית. היא היפנתה את מכוניתה, חזרה הביתה לקחת את המשהו חשוב.

וגילתה משהו אחר, חשוב לא פחות. חתיכה צעירה.

אמנם, החתיכה הצעירה היתה לבו- שה, וגם הבעל היה לבוש, אבל חשדו- תיה של האשה עלו מייד: כיצד הו- פיעה חתיכה צעירה בביתה — בדיוק בשעת בוקר זו כשהיא בבריכה?

נראה שלחשדותיה הוסיף גם איזה מתח באוויר, איזו הרגשה ערפילית, הייתי אומרת, כאילו הפריעה למשהו חשוב.

„מי זאת?“ התעניינה האשה בנימוס. הבעל לקח את אשתו הצידה בדיס- קרטיות: „איזה מטומטמת, הסביר בשקט. עושה לי את המוות שאני אכ- תוב עליה. סתם נודניקית. אני לא יודע איך להיפטר ממנה.“

„מה?“ התקצפה האשה. „מה זאת אומרת, היא מעיזה לבוא להפריע לך בעבודה?“ היא ניפנתה לחתיכות, חיי- כה אליה במתק-פנים: „חמודה — אם לא תהיי מהעבר השני של הדלת תוך חמש שניות, אני אעוף אותך לשם. איך את מעיזה לבוא להפריע פה?“ הסוף, כבר היה בטאגה.

החתיכות קיבלה טיל. כשחלף ההלם, והיא מצאה את קולה, פלטה נדהמת: „איך אני מעיזה? איך את מעי- זה. את צריכה להסתלק מכאן, אם כבר. אני החברה שלו, והוא הבטיח להתגרש ממך ולהתחתן איתי. תסתלקי את, אם כבר.“

עכשיו, הגיע תורה של האשה לקבל שיתוק רגעי, אבל טוטאלי.

— וחני

יונה אליאן מתחתנת

זוכרים שדיווחתי לכם, לפני שלושה שבועות בלבד, כי יונה אליאן לא מתחתנת עם ששי קשת? (תפסיקו להציק — אין חתונה, העולם הזה 1838).

אם כן, זה בסדר. בינואר, הם מתחתנים. „מי מתחתן? מה פתאום?“ טענה אז יונה בלהט כה משכנע. „ששי נמצא עכשיו בכלל באמריקה, ואנחנו בסך-הכל חברים. הוא מעולם לא הציע לי חתונה. מה רוצים מאיתנו? הסוף יהיה שנתחתן רק בגלל שיהיה לא נעים לנו, שכולם מדברים על זה.“ אז אים זאת הסיבה או לא, קשה לדעת. התוצאה, מכל מקום, היא אותה: יונה נוסעת לארצות-הברית, אל ששי, ובחודש הבא ייערכו נישואיהם. ואפילו הפציעה שנפצעה (ראה מדור אנשים) לא תפריע: „אנחנו מתחתנים, וזה“, כפי שהטבירה לי יונה, בשיי- נוע לא פחות רב מאשר לפני שלושה שבועות. אז תפסיקו להציק. יש חתונה.

מישהו בשביל תה

הרמתי אם כן השבוע טלפון לרות, לשאול אותה בדבר השמועה האחרונה. לדאבוני, היתה זו שוב רק שמועה: „קודם כל, יצאתי רק עכשיו מנינוח באצבע, שעברתי בבית-חולים“, סיפרה לי רות. „ובכלל אין לי זמן לדברים כאלה. אני לא חושבת שיש כיום איזה גבר שיכול להביא לי אושר. צרות — כן.“

„אני מבטיחה לך, כשיהיה לי מישהו אפילו בשביל לצאת לשתות איתו כוס תה, אני אספר לך.“

זה היה כמובן בלתי נמנע, הווה בלתי נמנע, ויהיה בלתי נמנע. כל עוד היא תישאר בגפה, לא יחדלו השמועות, החד- שות לבקרים, בדבר רומן חדש זה או אחר אצל רות דין.

וגל השמועות האחרון, למשל, ידע לספר על ידיד-נעורים מנהלל. לפני כן, היה זה אחד מעובדי משכית. ולפני כן, היה זה מיליונר אמריקאי. ולפני כן — לא, לפני כן היא היתה עדיין נשואה. אלא מה? הרי בסוף ייתכן שמכל השמועות ייצא בכל זאת משהו, לא?

משהו מתבשל?

שמועות עקשניות חוזרות וטוענות באוז- ני, משהו מתבשל מ- אחריו הקלעים.

אני מדברת על ה- עובדה שלאחרונה אפ- שר לפגוש יותר ויותר, כשהם ביחד, את זל- מן לביוש ושושנה דין.

תיאורטית, לפחות, יש הגיון רב בכך. זל- מן הוא אלמן מזה שנים רבות. ואילו שו- שנה התאלמנה מבעלה הראשון, נישאה ל- אחר-מכן ליוסי דין, ונתנה לו גט כדי שיו- כל לשאת את אשתו הנוכחית.

אז אם יש אכן דב- רים בוג, ואם ייצא משהו מבורך מהדברים האלה, שוב יישאר ה- דבר במספחה — מש- פחת הקאמרי. דבר אחד בטוח: ב- התחשב במה שמראים היום על הבמה, אין לי ספק שמה שמתרחש מאחורי הבמה, מעניין הרבה יותר.

שושנה (עם בעזה לשעבר)